

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 16:14
יציאת השבת: 17:16
רבינו תם: 17:48

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

חנוכה - 8 ימים בענה!

פרשת השבוע: פרשת וישב. מוצאי שבת = נר ראשון של חנוכה!

עם התקדש מוצאי השבת הקרובה, נזכה להיכנס לימי החנוכה הקדושים, המסוגלים להשפיע אור גדול לכל יהודי. אומר הבן איש חי הקדוש זצ"ל: שעת הדלקת נרות החנוכה - גדולה היא עד מאוד, שכאשר ברא הקב"ה ביום הראשון את האור, הוא ראה שכוחו וקדושתו עצומה: יכול לרפא חולים, לפקוד עקרות, להביא ישועות והצלחות, ומחשש שיבואו רשעים וישתמשו בו לרעה, גנזו אותו לצדיקים לעתיד לבוא. זאת אותו אור שגנז, אומר הבן איש חי, 'מוריד הקב"ה לתוך אור הנרות בחצי שעה של הדלקת נרות חנוכה!'. האור שהיה בבריאת העולם, האור בעל הסגולות וההשפעות העצומות, חוזר אלינו לחצי שעה בכל יום בחנוכה. מספרים על הצדיק ר' יוסף מספינקא זצ"ל, כי בצעירותו, כאשר הגיע לילה ראשון של חנוכה, אחזה בו התרגשות כה עצומה לקראת הזכייה בהדלקת הנרות, שלאחר תפילת ערבית, לא היה יכול לעצור את עצמו, ומרוב חשק לזכות לראות באור הנרות היה רץ במהירות, אף על פי שלא היה נאה לצדיק שכמוהו לרוץ ברחוב! הקב"ה גנז את האור הזה שלא ישתמשו בו הרשעים לרעה, וכעת במשך 8 ימים, יש לנו אפשרות לבקש ולהשיג כל מה שרוצים! עד אשר כותב הגאון הגדול, רבנו האדר"ת זצ"ל: "מצוות נרות חנוכה היתה חביבה עליי עד מאוד, ולולא שיחת הבריות, הייתי מהדר שידלקו בחדר זמן רב כיכולתם. והתענגתי לשבת בחדר שבו הנרות, לראותם ולהסתכל בהם בכל רגע, ולא הלכתי מאותו החדר רק כשהייתי אנוס בעבודת הציבור, ובכל זאת ישבתי נגד פתח אותו חדר כדי להסתכל בהם פעם בפעם, והייתי שש ושמח בהם הרבה". האר"י הקדוש היה אומר שבשמונת ימי החנוכה מאירים בעולמות העליונים 13 'מכלין דרחמי' שאז נפתחים שערי אורה והוא זמן המסוגל להתפלל על כל צרכיו" (סגולת הימים).

כל כך עצומה ההשפעה החודרת לעיני המתבונן בנרות החנוכה, עד אשר מבטיח הצדיק, בעל ה'חוות יאיר' זצ"ל: "אדם היושב חצי שעה מול החנוכיה ומתבונן בנרות ובטוב שסביבו - מובטח לו שיוכה ליישוב הדעת כל השנה!" - הבטחה לרוגע ונחת לכל השנה! מי לא רוצה!?

האדמו"ר מגור היה אומר לתלמידיו שמיד לאחר הדלקת הנרות ישבו לעסוק בתורה, שמרגע זה יורד אור גדול לעולם של תורה וברכה, וכך נוהג מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, לעסוק בזמן זה בתורה, שסגולתה עצומה! החיד"א הקדוש הורה לבקש בשעת הדלקת הנרות, שאזכה לראות טובה ואורה בכל דבר בחיי: בניסיונות החיים שלי, שאראה טוב בעצמי, שתהיה לי עין טובה על אנשים אחרים - לבקש זאת באותה שעה מסוגלת וגדולה! מספרים על הצדיק, ר' נחמן מברסלב זצ"ל, שהיה מכנה את חג החנוכה בשם: "חג ביקור חולים", והוא הסביר שבחג קדוש זה, יורד ה' לנשמות הכי חולות שלו ומקרב אותם אליו. ודבריו מכוונים, לדברי האר"י הקדוש שאמר: "חג החנוכה - זה החג היחיד שמאיר בו אור עצום של תשובה, של התקרבות לה' יתברך - ואפילו יותר ממה שמאיר בחודש אלול וראש השנה!". "עד כדי כך", אמר האר"י זצ"ל, "שבשעה שהנרות דולקות מתגלה בעולם האהבה שבדעת, שכל יהודי שיתבונן בנרות יזכה לספוג קירבה אלוקית והתעוררות לחזרה בתשובה אל ה' יתברך!".

לכן, כמה חשוב ללכד את המשפחה בשעה קדושה זו, לברך על הנרות (ורק אח"כ להדליקם), וישבו כל בני הבית וישירו את שירי החנוכה, ויספרו בגדולת ה' וניסו שהיו בתקופת המכבים ואף בימינו, ויאכלו סופגניות! ולסיום, אל לנו לשכוח את דבריו המעוררים של האדמו"ר מסלונים שכתב: "בזמן הדלקת הנרות יכול היהודי לצאת מכל המיצרים, מכל החולאים ומכל הדברים הקשים בחיינו - והקב"ה יהפוך לו באותו רגע את הטבע לנס - בקלות! ואפילו אם האדם אינו צדיק או בר - הבנה! וכל זאת ע"י התבוננות בנרות החנוכה". ננצל ב"ה את הימים הקדושים הללו להתעלות ולבקשות בכל התחומים תוך כדי איחוד של כל בני המשפחה!

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן גור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה זבורה. יעקב בן לינה. צילה בת ברכה. משה חיים בן מרים, יעקב בן מלכה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משיח! הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זבי זוליתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתן, ברוך בן גורגיה

לזיווג הגון - יעקב ויהודה בני מלכה, יהודה צבי בן זבורה.

זרע בר קיימא - סיגלית בת מזל, שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי-נשמת- הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני, לואיזה עליזה בת שמחה, זוהרה טימסטית בת מרים, שמעון בן זוהרה, רחמים בן צ'לה.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

★ הלכות ודיני הדלקת נרות חנוכה ★
ילקוט יוסף והלכה יומית

הדלקת נרות חנוכה במוצאי השבת
(1) במוצאי שבת חנוכה, מדליקים בבית הכנסת נרות חנוכה, ואחר כך מבדילים על הכוס, כדי לאחר יציאת השבת, וכן כדי לפרסם את הנס.
 וכשמגיע אדם לביתו, יקדים ההבדלה על הכוס ואח"כ ידליק נרות, כיוון שבלאו הכי במעשה ההדלקה מסיר את קדושת השבת. ולמנהג רבים ושלמים המוציאים את השבת לפי ר"ת – אף במוצאי שבת חנוכה צריכים להמתין שלא להדליק נרות עד זמן ר"ת, וראוי ונכון לכל אחד לנהוג כשיטת ר"ת. (ואין לעשות הבדלה על הנר בנרות חנוכה, כיוון שאסורים בהנאה, אך בשמש – מותר).
***** סדר הדלקת הנרות *****
(2) כשמדליק הנר בלילה הראשון, ידליק את הקיצוני מימין, הרחוק ביותר מהפתח, ובלילה השני ידליק הנר (הנוסף) החדש תחלה, ואחר כך הנר שהודלק אתמול, וסדר ההדלקה משמאל לימין, ונמצא שתמיד מברך על הנר הנוסף.
 * בלילה הראשון מברך 3 ברכות: להדליק נר חנוכה, שעשה ניסים, שהחיינו.

סגולות לחג החנוכה השע"ג!
(1) אדם שתלה שמן בסוכה בחג הסוכות – טוב שישתמש בשמן זה להדלקת נרות חנוכה.
(2) כותב **ה'בן איש חי'**: "סגולה נפלאה לשמירה, לומר אחרי הדלקת נרות חנוכה, (כולל אמירת 'הנרות הללו' ומזמור שיר חנוכת הבית)", 7 פעמים מזמור צ"א בתהילים "יושב בסתר עליון". וכל פעם מהשבע פעמים יקדים פסוק: "וַיְהִי נֶעֱמַדְנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהּ".

★ סגולות לחנוכה ★

(3) כותב "האח נפשו" זצ"ל: "סגולה להנצל מכל אויבים וליסטים ומקטרגים בזאת השנה, לשמור בכל לילה את הפתילות של נרות חנוכה, ובלילה האחרון אחר שכבו הפתילות ייקח את כל הפתילות של כל השמונה ימים, וישרפם עם שאר השמן שנשאר.
(4) כותב האביע"ה סגולות: "סגולה לרווק או לרווקה שימצאו את זיווגם באותה השנה, שבעת ששורפים את כל הפתילות יחד, יעברו 7 פעמים מעל הפתילות בשעת שריפתן".
(5) כותב ה'בני יששכר' זצ"ל: סגולה נפלאה להתפלל בחנוכה לזכות בבנים זכרים, כי ימי החנוכה מסוגלים לפקידת עקרים ועקרות.
 – מהספר 'עצה ותושיה' – 03-5707894

★ הלכות ודיני 'ועל הניסים' בחנוכה ★
ילקוט יוסף סימן תרפ"ב

* אם שכח לברך 'שהחיינו' בלילה הראשון ונזכר תוך חצי שעה להדלקתו – מברך, ואם עבר חצי שעה, יברך שהחיינו למחרת.
 * אדם שאשתו או אחד מבני ביתו הדליק במקומו בלילה הראשון עם כל הברכות – מברך שהחיינו בלילה השני.
***** אמירת 'ועל הניסים' *****
(4) במוצאי שבת הקרוב, ערבית ליל חנוכה, אומרים 'ועל הניסים' בתפלה, אע"פ שלא הספיקו להדליק נר חנוכה עדיין.
 * יש לומר 'ועל הניסים', עם 'ו' החיבור.
 * טעה ולא אמר 'על הניסים' בתפלה – אם נזכר כשהיה עדיין בברכת 'הטוב שמך ולך נאה להודות', ורק אמר "ברוך אתה" ללא שם ה' – חוזר ואומר 'מודים אנחנו לך על הניסים', וממשיך ועל כולם וכו'.
 ואם לא נזכר עד שהזכיר שם ה' (כדי לחתום הטוב שמך... – אינו חוזר, ויסיים החתימה "הטוב שמך ולך נאה להודות", ואינו רשאי לומר שם 'למדני חקיך', והנכון יותר לומר בסיים "אלהי נצור".
 וכן בברכת המזון, אם עדיין לא הזכיר שם ה' בברכה – חוזר, ואם הזכיר – לא חוזר.

גבר רעב, מאד עצבני!

הנה אכני קולאס
מתוך הספר 'כיתף'

ויין. האישה שמחה בתכשיטים ובבגדים. הילדים שמחים בממתקים ופרסים". זה עושה להם את החג, ומשאיר להם זיכרונות נעימים.
שמחת האישה בחג
 כאמור, אישה שמחה בתכשיטים ובבגדים, אוכל לא משמח אישה. אם בעל יביא לאשתו ליום הולדת מנה שווארמה מתנה... האם זה ישמח אותה? זה עלול לעצבן אותה. כל עניינה הוא התכשיטים והבגדים, הבשמים והתמרוקים.

כל אישה צריכה להכיר את המשוואה: גבר רעב = גבר עצבני. משוואה זו ניתנת לאימות יומיומי. שימי לב שאם בעלך לא אוכל בזמן, ניכרים אצלו סימני עצבנות, קצת עצבות, והוא מתחיל לדבר לא לעניין. מיד אחרי שהוא סיים לאכול ולשתות הוא נרגע, מדבר לעניין, ואפילו מחייך.
 נא לדעת: כשגברים אומרים אוכל הכוונה ל – בשרי! ועם לחם! כשהאיש שואל: "מה הכנת לי לאכול?", והאישה עונה: "חלבי", קשה לו להבין למה היא מתכוונת.
 אצלו 'חלבי' זו הפתיחה של הסעודה... היא הכינה לו שני בורקסים ואח"כ שאלה: "שבעת?", לא רק שהוא לא שבע, אלא הוא מתחיל להסתובב סביב המקרר כמו בשמחת תורה... אישה שאומרת לבעלה: "תאכל בלי לחם", גורמת לכך שהוא לא יפסיק לנשנש, כל היום, את כל המטבח... הוא פשוט צריך משהו שישביע אותו. יש לשים לב לדבר זה במיוחד אחרי צום. בזמן הזה הבעל כבר כמעט לא מתפקד.

זוגיות ומשפחה

בעל יקר! מספר ימים לפני שמגיע חג מסוים, תשקיע קצת מחשבה – מה לקנות לאשתך. תקנה לה עגילים יפים, אולי ענק מדהים, ואולי טבעת יהלום... כל החיים קנית לה זכויות, פעם אחת תקנה לה אבן אמיתית! או אולי חלוק יפה, או בגד חדש. ואם אתה באמת מבולבל, אז תתן לה צ'ק פתוח תחתום עליו ותאמר לה: "תקני לך מה שאת רוצה..." (עד מאה שקל...)
 ואחרי שקנית שים את המתנה בקרטון, שים על הקרטון פפיון, ותזרוק על זה נצנצים... (לא כמו בעל אחד שהביא לאשתו נעלי בית בשקית של סופרמרקט ואמר לה: תמדדי...).
לאישה חשוב מאד אופן הגשת המתנה, ולפעמים זה מרגש אותה יותר מעצם המתנה.
 כתוב לה כרטיס ברכה, הקדשה, או מילה טובה. וגם אם אינך יודע מה לכתוב, קח את הכרטיס, כתוב עליו מילה ושים אחריה שלוש נקודות... היא כבר תשלים לבד את כוונתך. לדוג': "לאשתי ה... רציתי רק... וכמעט ש... ממני בעלך ה...".
דע לך, הנעלים אולי יהרסו מתישהו, אך הפתק נשאר בליבה לתמיד! (מתוך יהדות.נט)

וזה בא לידי ביטוי ביתר שאת בסוף הצומות הארוכים, אחרי יום הכיפורים ותשעה באב. כשהוא חוזר הביתה ושואל: "מה הכנת לי לאכול?", אם היא תענה לו: "חלבי...", אז היא עלולה להיות המנה הפשרית...
 רגישות זו באה לידי ביטוי במיוחד בחגים. בדרך כלל בחגים הבעל לא עובד, ויש לו הרבה זמן לאכול. מה גם שיש ציווי בתורה: "וְשִׂמְחַתְךָ בַּחֲגֹךָ", ושואלים חז"ל: "כיצד משמחים את הבעל, את האישה והילדים?", משיבים חז"ל: "האיש שמח בבשר

ישועות בזכות אור הנרות!

"אנא, תנו לי, טרם מותי לקיים את מצוות הדלקת נרות החנוכה שבתרמילי, כדי שכאשר תעלה שלהבת הנרות לאוויר, תעלה איתם גם נשמתי לפני יוצרה!".

איוון ואיצ'ק הבריונים שעמדו עם הרובה בידם לעברו של ר' פתחיה הסוחר, הסכימו לבקשתו האחרונה טרם מותו.

שיחררו הבריונים את ידי ורגליו של ר' פתחיה בסוחר והתבוננו במעשיו.

עמד ר' פתחיה וברגעיו האחרונים סידר את נרות החנוכה הגדולים שלקח בשורה, כמי שמסדר את הגרדום טרם תלייתו. הצית אש, ובירך בכונה גדולה ובהתרגשות רבה: "ברוך אתה ה', אלוקנו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו, וציוונו להדליק נר חנוכה!".

הדליק את הנרות והחל לשורר כשדמעות זולגות מעיניו: "הנרות הללו שאנו מדליקים... על הניסים ועל הנפלאות... בימים ההם בזמן הזה".

הנרות האירו ביער החשוך, כשליבו של ר' פתחיה אומר תפילה: "רבונו של עולם, אתה עשית לנו ניסים בימים ההם, ועושה אתה איתנו ניסים גם בזמן הזה, בגלות הקשה!".

והנה, לפתע, הפריץ שעשה סיבוב ביער עם עבדיו על מרכבות של סוסים, ראה אור מנצנץ ביער העמוק ודהר במהירות לעברו, כשאקדח בידו.

קול דהירות הסוסים הסיחו את דעתם של הבריונים שהסתובבו לראות מיהו המתקרב לעברם, והנה ראו את הפריץ ומשרתיו שולפים אקדח לעברם וצועק לעברם: "עצרו מיד! מה אתם עושים?".

משרתיו רצו לעברם והובילו למאסר. ר' פתחיה הנדהם הודה לבורא העולמים ללא סוף וכן לפריץ, ואף הוסיף לשאול: "יאמר לי כבוד הפריץ, מה מעשיו בשעה שכזו שבלילה בתוך היער?...".

ענה לו הפריץ שהיום במהלך הציד הביט הוא את טבעתו ובא לחפשה, וכעת, בזכות אור החנוכה ביער משך את עיניו. ר' פתחיה חזר לאדמו"ר בדמעות של בכי: "רבי, נרות החנוכה הצילו אותי!".

השיב לו האדמו"ר: "דע לך שלכל יהודי עושה נר חנוכה נס בסדר גודל כזה! לכל יהודי נעשה נס בזכות נר חנוכה!"

למקרה שיצטרך להדליקם ביער במשך זמן עבודתו בחנוכה.

הוא קם בבוקר, נטל את חפציו ועשה את דרכו לעבר היער הגדול, כדי לחטוב עצים. שעות שלישיות עבד ר' פתחיה בין העצים, עד שירדה החשיכה והלילה הגיע.

ר' פתחיה שעובד כבר שנים רבות במקצוע, המשיך לעבוד גם בחושך האפל בבטחה. והנה, לפתע הוא שומע קולות מוזרים סביבו ביער החשוך...

מלבד קולות הרוחות המנשבות, הגשם החזק והסוער שניתך ארצה, שומע הוא פסיעות של אנשים המתקרבים לעברו.

הוא מנסה לראות מי הם האנשים, אך עוד לפני שהבחין בהם, הם התנפלו עליו...

בריונים סתמו את פיו, כבלו את ידי אלו מאחורי גופו, ורגליו נקשרו בחבל גדול. הם החלו לחטט בכיסו בגדיו ולקחת את כל הכסף והכלים שנשא עמו.

ר' פתחיה המבוהל נבהל נורא... היו אלו שניים מידידיו: איוון ואיצ'ק, שתפסוהו בחוזקה עד אשר רוקונו את כיסיו לחלוטין.

קיווה ר' פתחיה המבוהל, שכעת, כאשר הם לקחו את כל כספו, יניחו לו לנפשו.

אך לא כך היה... כאשר עמדו לחזור לדרכם, הביטו הם בר' פתחיה הכבול ואמרו לו: "אין לנו אפשרות אחרת, אך כדי שלא תלשין עלינו למשטר - חייבים אנו להורגך!".

ר' פתחיה הודעזע בכל נפשו וחשב על בוראו: הנה הם רגעיי האחרונים בעולם הזה, ומה אוכל לעשות לכבוד בוראי ברגעים אלו?... לפתע, נזכר הוא בנרות החנוכה שהיו בתרמילו, שציווה עליו הרבי לקחת עמו. הוא פנה אל הבריונים וביקש מהם בתחנונים:

מספרים על ר' העשיל זצ"ל, בעל 'חנוכת התורה', שכבר בהיותו ילד קטן היה חריף ופיקח, פעם בימי החנוכה אמר המלמד לתלמידיו וביניהם גם הילד העשיל: "אם תאמרו לי כמה נרות מדליקים בחנוכה עם השמש, ארשה לכם לצאת מהלימודים הביתה, שעה אחת יותר מוקדם מהרגיל!".

מיד הכריז הילד הפיקח עוד בטרם כילה המלמד את דבריו: "44 נרות. והראיה ממקרא מפורש (בתהלים כ'): 'הפך נשבר ואנחנו נמלטנו', כלומר, כשתיקח את המילה 'פך' שהוא בגימטריא 88 ותחצה אותו, דהיינו 'הפח נשבר' - יצא מספר 44, כמספר הנרות, ועל זה מסיים הפסוק 'ואנחנו נמלטנו' - נוכל להמלט ולהשתחרר מוקדם...".

אך כאמור, גדולה היא כל כך קדושת הנרות ומעלתם, שהבן איש חי זצ"ל כותב, אשר מי שיש בביתו אדם אשר הוא חולה בנפשו ח"ו, או אדם עם פחדים ודאגות - יביט בנר, בפתילה ובשמן, שהם ראשי תיבות "נפש", וע"י ההבטה יוכל להירפא מכל מחלות הנפש, הפחדים והדאגות!.

האדמו"ר מסלונים זיע"א כתב שבזמן ההבטה בנרות יוכל האדם לזכות להארה רוחנית מה, מעין נבואה, שתדריך אותו בהתלבטויותיו בחיים!.

מסופר על ר' שלום דב בער שניאורסון זצ"ל, הרבי החמישי בשושלת חב"ד שחי בוינא לפני כ-100 שנה, שימים מועטים לפני חג החנוכה ביקש הוא לקרוא לר' פתחיה, סוחר היערות.

סוחר היערות הפשוט נכנס נרגש לבית האדמו"ר לשמוע מדוע זכה לקריאה מהאדמו"ר הקדוש.

אמר לו הרבי: "הרי אתה נמצא הרבה ביער, ולפעמים שוהה שם אפילו כמה ימים רצופים לרגל עבודתך.

לכן, זכור ואל תשכח: בימי החנוכה הקרבים ובאים, טרם צאתך מביתך, קח עימך נרות לדרךך, שמא תזדקק להם".

ר' פתחיה הסוחר התפלא מבקשתו המשונה של האדמו"ר, שהרי הוא נוהג להדליק הנרות בביתו, אך קיבל הוא את כל מה שאמר לו רבו, ואכן הכין לעצמו נרות חנוכה גדולים, למקרה

"רבי הקדוש, החנוכה הצילה אותי. נר חנוכה עשה לי נס באופן פרטי", זעק ר' פתחיה, סוחר העצים. "דע לך", אמר האדמו"ר הרשב"ש שניאורסון זצ"ל, "שלכל יהודי עושה נר חנוכה נס בסדר גודל כזה! הבטיחו הרבי כמה חשוב להביט באור הנרות ולספר בחסדי ה' ובניסים בימים ההם, בזמן הזה (יסו"ה)

סגולת התנוכה

תורה לפניות

וניתה ונפחי תל"כ

מעלת הסופגניות בחנוכה

רבים מאיתנו בטח חושבים שהסופגניות והלביבות הם מנהג נחמד שמתאים לילדים, ובטח לא למבוגרים שרוצים לשמור על הבריאות ועל המשקל.

אז הנה לפנינו דברים נדירים שכותב הצדיק ר' מימון בן יוסף זצ"ל, אביו של הרמב"ם הקדוש: 'הספינגיות הם סגולה לפרנסה. ואין לזלזל בסגולת האל-ספינג', אשר הוא מנהג קדמון והמה צפיתית בדבש, והוא מנהג קדמונים, וכשהספינג' קלויים בשמן הרבה, תהיה לו ברכת פרנסה כל השנה.

ומנהג זה אין לבזותו, וכל הזרין באל ספינג' יראה ישועות!' (שו"ת יעבץ חלק א' סי' ב').

אם הדברים לא נאמרו מאדם גדול שכזה לפני מאות שנים, מי היה בכלל מאמין? שבבצק עם שמן שאתה אוכל לזכור נס פך השמן טמונות ישועות ופרנסה גדולה!

גם הגאון הגדול ר' שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, כותב בספרו הליכות שלמה, שהסופגניות הם סגולה לפרנסה ותפילה

על בית המקדש והגאולה. לכן מדגיש הרב זצ"ל, שחשוב לאכול את הסופגניות לבדן, ולא כחלק מהארוחה.

וזאת משום שבברכת "על המחיה", הנהוגה על מיני מזונות, אנו מזכירות את המזבח: 'על מזבחך ועל היכלך'.

כל שמחת החנוכה היא חנוכה המזבח וזו התפילה הכמעט יחידה בה מזכירים אותו. (ברכת הסופגניה היא 'מזונות' ובסיומה 'על המחיה', ואפילו אם אכל שיעור של 216 גר' כיוון שבלליתן רכה ונעשות על ידי טיגון בשמן, ולכתחילה, נכון שלא יאכל שיעור זה כדי לא להיכנס במחלוקת הפוסקים.

* סופגניה, אע"פ שידיו מתלכלכות בשמן הספוג בה, בשיעור של טופח על מנת להטפית - אין צריך ליטול ידיו משום טיבולו במשקה, כשנעשו בשמן סויה וכדומה.

ואם נעשו בשמן זית - יטול ידיו ללא ברכה. (ילקוט יוסף סי' קנח, יד').

באחד הימים היא שמעה על הסגולה, והחליטה: "השנה אני משקיעה בחנוכה". לקחה את כל משכורתה, הלכה לחנות ה"צורפים" וקנתה חנוכה מהודרת ביותר. כשהיא הגיעה הביתה עם השלל, שאל אותה בעלה: "מאיפה הכסף לחנוכה יפה שכזו?" אך היא הסבירה לו על הסגולה הגדולה. הם החלו להדליק את נרות החנוכה בחנוכה המיוחדת והיקרה והנס לא איחר לבוא... בתוך ימי החנוכה היא התבשרה שנפקדה! וזכתה לתינוקת בריאה ומתוקה!.

מסופר על המהרש"ל שקנה חנוכה מכסף, אך הוא הדליק בה רק ביום השני, כדי לברך שהחיינו על החנוכה בשעת ההדלקה. (כי ביום הראשון מברכים שהחיינו על הנרות).

כה גדולה ועצומה חשיבות החנוכה והשמנים והפתילות לפני הקב"ה, שכותב הצדיק, בעל 'קב הישר' זצ"ל: "יש שדקדקו ליטול את ידיהם קודם שיברכו על ההדלקה, אך כדי שלא יחשב לזיהורא יביא עצמו לידי חוב נטילה" (ע"י שיגע ברגליו וכדו').

הוסיף הצדיק וכתב: "...ולכבוד המלאכים קדישין הבאים להבית בשביל מצוה זו, ידליק הנרות כשהוא לבוש בבגד עליון כמו שהולך לבית הכנסת...".

להתלבש בבגד מיוחד לפני האור הקדוש! כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

חג החנוכה בפתח וכולם כבר הכינו את החנוכה המהודרת עם הנרות.

מדוע חשוב כל כך להדר בכך בחג זה? אומרים רבותינו ז"ל: "מצות נר חנוכה - מצוה חביבה היא עד מאד וצריך אדם להיזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבח ה' והודיה לו על הנסים שגמלנו.

ונאמר: "הרגיל בנר שבת ובנר חנוכה - זוכה לבנים תלמידי חכמים", שנאמר (משלי ו, כג): "נר מצוה ותורה אור".

שאל הר"י הוטנר זצ"ל: "והרי רואים אנו שרבים מבית ישראל נוהרים בהדלקת הנרות של חנוכה ועדיין לא זכו לבנים תלמידי חכמים? וכיצד יתכן כך?..."

הוא כותב ששמע בשם הצדיק ר' יצחק סגי נהור, שהיה מצאצאי הראב"ד הקדוש, שאמנם כולם מדליקים נרות, אבל לא כולם מדליקים בכל ההידורים ובכל דקדוקי המצוות.

והוא מעיד שהדברים נאמרו לר' יצחק שהיה סומא ע"י אליהו הנביא.

לכן, היו צדיקים מדקדקים בבחירת חנוכה מהודרת ושמנים מהודרים.

החיד"א הקדוש כותב, שהחנוכה הכי מובחרת שיש היא חנוכה מזהב, ואין ערך לסגולות שיחולו על ראשו של זה שחנוכייתו עשויה זהב".

המקובל האלוקי ר' אברהם אזולאי זצ"ל כותב, שיש 15 דרגות בסוגי החנוכה:

1. זהב. 2. כסף. 3. נחושת בצבע זהב וכו'.

מסופר על החיד"א הקדוש שהיה בוכה על כך שאין לו ממון לקניית חנוכייה מכסף.

לכן הוא היה מסדר כוסות פשוטות ובמרכז פמוט אחד דמוי כסף לשמש.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

כי הברכות וההבטחות העצומות שנאמרו בחנוכה ובשמניה, כאשר הם מהודרים. מספרת הרבנית ימימה מזרחי תליט"א: "היתה לי תלמידה נשואה, מורה במקצועה שגרה בעיר תל - אביב, וציפתה זמן רב לפרי בטן, אך לשווא.

תגובות: 050-6425002
נחמה רחמיאל, ת"א, שפ' אכיל
daniel777achiel@gmail.com

יש לכם סאמר? סיפור מעניין?
שלחו אלינו וב"ה ובל"ג נפרסם...

גמ"ח עריסות תינוק - 03-6319869

רפואה שלימה מהרה לרב
שמעון חיררי בן בכר'ה

ההקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואה שלימה והצלחה: אבי כהני, דוד רוקח בן ציונה, ניסים ונופר רוקח, אורה בת גמילה, מנשה בן לילה, מרים בת גאולה, צדוק בן נור, ציפורה בת מרים, זניט בת מזל. זרע של בר קיימא: סיגלית בת מזל. לעילוי נשמת: עובדיה כהני

גמ"ח ספרי ברית מילה וחונכת בית: 054-7770805

תרמת ספ' ש"ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!

חשבון בנק דואר 20-783-220.
מאות אנשים מתחזקים בזכותך!

חידה: מדוע מדליקים שמונה נרות בחנוכה והרי כך השמן הספיק ליום אחד, ואם כן הנס היה רק 7 ימים?
לוח אמת GL ואמת GL וטל למואל טל טל